

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Malba

Bakalářská práce

Cestou podvědomí

Cyklus obrazů

Adéla Bouchnerová

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Aleš Ogoun
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2019

Adéla Bouchnerová

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Cestou podvědomí

Cyklus obrazů

Adéla Bouchnerová

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2019

.....

podpis autora

Téma na bakalářskou práci jsem si vybrala z navrhovaných témat mým vedoucím ateliéru docentem Alešem Ogounem.

Když jsem se nad tímto tématem více zamyslela, napadla mě myšlenka, že vlastně na bakalářskou práci to chce nějaké hlubší nebo osobní motivy. Něco, co člověka vybidne k zamyšlení nebo něco co je osobní a pro tvůrce důležité. Cyklem obrazů cestou podvědomí, bych chtěla shrnout svůj dosavadní život, ale ne tak, jak by to asi spoustu lidí napadalo, že do pěti obrazů vypíchnou pět hlavních věcí, jako je narození, škola, dospívání atd. Já jsem se zaměřila na konkrétní věci a životní situace.

Podle popisu obrazy spadají spíše do odvětví arteterapie. I když to nebyl úplně prvotní záměr, ze souboru obrazů se vyklubala práce směřující k arteterapii. Když nad tím přemýšlím možná toto téma ani jinak zpracovat nejde, aby člověk alespoň trochu svojí tvorbou nezklidnil svou duši, zvláště pokud téma je osobní a citlivé jako to moje. Arteterapie je mi blízká, dokonce a není to ani tak dávno, kdy jsem se rozhodovala, jestli nepůjdu arteterapii studovat. Nakonec jsem se rozhodla pro studium na fakultě umění a designu v Plzni na oboru malba, nicméně zálibení a smysl pro arteterapii ve mně zůstal a nyní ho předávám do zatím své nejdůležitější práce, kterou je práce bakalářská.

V prvním obraze začíná moje v té době, největší zkouška. V prvním obraze se vracím do konce roku 2009 kdy jsem byla třináctiletá malá holka, pro ostatní úplně normální, jako její vrstevníci. Ale ve mně se něco dělo, tehdy jsem nevěděla co, proč a jak, jen to, že se vše postupně stupňovalo, až to vygradovalo v těžkou obsedantně kompulzivní poruchu, psychickou nemoc, u které jsem určité věci opakovala stále dokola, dokud to nebylo tvz. dobře. Stále se opakující rituály, zobrazuji pomocí amorfních tvaru. V obraze jsem se snažila, aby se divák co nejlépe dokázal vcítit do pocitu třináctileté dívky, která nerozumí tomu, co se to s ní sakra děje. Tyhle stále se opakující tvary, které se navzájem proplétají, velmi často ve své volné tvorbě používám, možná z nostalgie, možná ze zvyku.

Druhý obraz je v časové ose kousek za prvním. V něm chci vyzdvihnout koně. Vždy, už od mala jsem milovala koně a můj velký sen byl mít někdy v životě koně. Jako malá jsem si prohlížela knížku o koních, co jsem měla a vybírala si koně a přemýšlela jaké by to bylo, kdybych ho měla doma a kde by koník bydlel a kam bych s ním jezdila. Doma však o tom nechtěli ani slyšet. Jak jsem rostla koně jsem milovala stále, ale myšlenka, že bych někdy měla svého se ztrácela. Až pak najednou shodou okolností jsem se dostala v době, když jsem na tom po psychickém stavu byla nejhůře, do jedné stáje, a tam jsem zjistila, že u koní nemám sebemenší problém, jediné pomýšlení, že bych něco zopakovala, nebo naopak strach něco udělat, že přijdou kompulze, nic prostě jsem se cítila jako dřív. Byl to tak krásný pocit, že jsem myslela, že to není snad možné! Od té chvíle jsem tam pravidelně začala chodit. Abych se dostala zpět k obrazu a k vysvětlení kdo je ten bílý kůň. Asi půl roku na to za mnou začal chodit ve výběhu jeden bílý koník, bylo to odrostlé roční hříbě. Byl celý bílý srst i hřívu a půl jednoho oka měl modré. Pár dní na to byl můj, a tak se neuvěřitelné stalo skutečností měla jsem koně, který byl v té době brán spíš jako terapie. Harry byl můj první kůň a mám ho dodnes. v obraze se opět objevují amorfní tvary, i když už o trochu méně než v prvním. V tomto obraze je kůň malován tak jak pro mě v tu dobu znamenal, byl pro mě světlem v temných chvílích.

Se třetím obrazem jsem přeskočila sedm let. V tomto obraze je zobrazena osoba, osoba, co vypadá spíš jako kostra, avšak není to kostra. Ta osoba představuje moje pocity a to v trochu delší době. V době, kdy jsem měla po operaci pravého ramene, dlouho jsem byla neschopná nějakých pohybů, zejména větších. A léčba se táhla pomalu a dlouho pořád ruka nebyla ok, nakonec mě po necelém roce začala bolet tak, že to bylo na druhou operaci. Obraz ukazuje, jak jsem se cítila v této době, kdy už jsem přestávala věřit, že to někdy bude úplně dobrý. Téměř každodenní bolest tomu ještě více nasvědčovala. Na tomto obraze si lze všimnout, že amorfní tvary téměř zmizely. Jsou tam pouze v náznacích, v malé míře a to proto, že obsedance v té době už byla neznatelná, ale stále jí člověk bere jako součást života, a občas byly dny kdy zkusila vystrčit růžky, ovšem nepochodila.

Předposlední obraz se víceméně v čase kryje se třetím obrazem, kdy už jsem obsedanci téměř nepozorovala, ale zato do popředí přišly občasné úzkosti a deprese. V tomto obraze je v centrum dění obrysy lidských hlav v liniích. To znázorňuje určité pochyby, vnitřní úzkost, bolest a strach.

Poslední obraz je nejoptimističtější. Už jen název na lepší zítřky je pln naděje. Malován je čistě abstraktně. Jde z tmavých odstínů do teplých. V mém cyklu cestou podvědomí je plonkový, stojí sebevědomě sám nemá k sobě dvojče jako ty předchozí. Protože to je obraz přítomností a budoucností. Obraz, ve kterém na jednu stranu uzavírám jednu éru a na druhou zase novou začínám. Obraz, který mě bude motivovat a hnát dopředu. Tím bych chtěla říct, že vše, čím jsem si prošla, mě i mojí osobu posílilo a ne zranilo. Díky tomu jsem taková, jaká jsem a jsem duševně jinde, koukám na některé věci jinak než lidi, co měli běžné dospívání nebo moji vrstevníci. Je potřeba věci brát pozitivně, a to co se nám děje se děje z nějakého důvodu, a i když to v tu chvíli nechápeme později to pochopíme. Ale abychom si toho vážili musíme si pro to dojít tou těžší cestou.

Má bakalářská práce představuje soubor pěti závěsných obrazů středně velkého formátu o velikosti 90x110 cm. Pro práci jsem zvolila čistě lněné plátno. A to z důvodu viditelné hrubší textury silného plátna. Jelikož plátno bylo čisté a surové, po napnutí jsem savost plátna snížila použitím penetrace dvěma nátěry. Poté jsem začala nanášet lazurní vrstvy. Pro práci jsem zvolila akrylové barvy. Ve své tvorbě je používám nejčastěji. Co se týče malířských technik se s akrylem na štětci cítím nejjistěji, a proto byly akryly zvoleny i pro závěrečnou práci. Volila jsem techniku, na kterou jsem zvyklá a od které vím co očekávat, ať jde o dobu schnutí, míchání jednotlivých odstínů či aplikaci samotné barvy. Nejsem zastánce jen jedné jediné značky, ráda zkouším nové a různé výrobce míchám mezi sebou. Ale v největší míře a s největší oblibou používám německé Akryl Akademie. I co se týče po finanční stránce je poměr kvalita a cena dobrá. Vzhledem k hrubému plátnu jsem nejčastěji pracovala se štětci s tvrdšími chlupy např. od značky Daler-Rowney.

První čtyři obrazy tvoří svým tématem dvě dvojice a jsou malovány z větší části s určitou konkrétností, zejména druhý a třetí, poslední obraz je čistě abstraktní a je plonkový. Není pohledem do minulosti, ale stojí v přítomnosti s pohledem do budoucnosti. Proto i při instalaci budou obrazy s touto myšlenkou instalovány.

Resumé

Jako bakalářskou práci jsem chtěla zpracovat něco, pro mě osobního s hlubším významem. Vybrala jsem si téma cestou podvědomí. Na souboru pěti nástěnných obrazů, chci zobrazit pět zásadních věcí, které jsem za svůj dosavadní život zažila a které myslím alespoň trochu ovlivnili moje vnímání jak na svět, tak na sebe samou.

V prvním obraze se vracím o deset let zpět, do roku 2009, kdy se u mě objevila psychická nemoc OCD, která spočívá v tom, že člověk opakuje určité věci, proto se v obraze opakují amorfní tvary, které toto opakování vyjadřují. V levém horním rohu je naznačena osoba, která je do těchto tvarů vpletena a ani barevně se neliší.

Dominantou druhého obrazu je kůň. Avšak větší prostor obrazu zaplňují amorfní tvary. Můžeme si ale všimnout, že už v menší míře než na prvním obraze. Po necelém třičtvrtě roce, co jsem byla nemocná a v té době začala chodit ke koním, protože tam jsem nemela sebemenší problém cokoliv opakovat, mi rodiče koupili vlastního koně, který i plnil funkci terapie. V tu chvíli se mi splnil můj dětský sen, mít vlastního koně. Tohoto koně mám dodnes a neustále mi připomíná, že všechno zlé je pro něco dobré. Nebýt toho, že jsem jako holka měla psychický problém, neměla bych Harryho a kdo ví, možná bych ani nezačala jezdit.

Mezi druhým a třetím obrazem je dlouhý sedmiletý rozestup. Osoba, která vypadá spíše jako kostra, znázorňuje moje pocity po první operaci pravého ramene, kdy se léčba táhla a po třičtvrtě roce skončila druhou operací. V té době, kvůli omezenému pohybu, trpěla i moje psychika. Amorfní tvary, co představují obsedanci téměř vymizely, přesto náznaky tam stále jsou.

Čtvrtý obraz se víceméně kryje se třetím. Obsedance je téměř neznatelná, zato se začaly objevovat občasně úzkosti a deprese. Předposlední obraz má v centru dění obrysy lidských hlav, co znázorňují určité pochyby a vnitřní úzkost.

Pátý a zároveň poslední obraz je pojat čistě abstraktně. Jde z tmavých odstínů do teplých. Je nejoptimističtější ze souboru obrazů. Už jen název na lepší zítřky mluví za vše. Je představitelem, toho, že vše, co se nám děje, tak se to děje z nějakého důvodu, a i když to nechápeme tak později to pochopíme. Hlavní je být silný a neztrácet víru.

Pro práci jsem zvolila hrubé a silné lněné plátno, které jsem napnula na rámy o rozměrech 90x110cm. Na vypnuté plátno přišla penetrace pro snížení savosti poté jsem začala od lazurních vrstev. Pro práci jsem zvolila akrylové barvy.

As a bachelor's thesis, I wanted to adapt something that is personal for me with deeper meaning. I chose the topic of "The way of the subconscious". On a set of five wall paintings, I want to depict five crucial things that I have experienced in my life so far and which I think have at least somewhat affected my perception of both, the world and myself.

In the first painting I am returning ten years back, until 2009, when I was experiencing OCD psychic illness, which consists in that one repeats certain things, therefore the amorphous forms that express this repetition are repeated in the image. In the upper left corner there is indicated a person who is woven into these shapes and does not differ in color.

The dominant of the second painting is a horse. However, amorphous shapes fill the larger painting space. Nevertheless, we can notice that they appear in already lesser extent than in the first image. After less than a quarter of a year that I was sick I was going to the nearby riding hall, where I had no problem repeating anything, my parents bought me my own horse, which also served as a therapy for me. At that moment my childhood dream of having my own horse came true. I have this horse to this day and he always reminds me that every cloud has a silver lining. Maybe I would not even start riding if I wouldn't have Harry and I hadn't had psychic problem as a girl.

There is a seven-year spacing between the second and third painting. A person who looks more like a skeleton shows my feelings after the first right shoulder surgery, when the treatment dragged on and it ended in second operation after a quarter-year. At that time, my psyche suffered, because of the limited movement. The amorphous shapes that represent the obsession have almost disappeared, but there are still some signs. The fourth painting coincides more or less with the third. Obsession is almost imperceptible, but occasional anxiety and depression have begun to emerge. The penultimate painting have silhouettes of human's heads in the center of the action, showing some doubts and inner anxiety. The fifth and last painting is conceived purely abstractly. It goes from the dark shades to warm ones. It is the most optimistic painting of the set of paintings. Just the name "For better tomorrow" speaks for itself. It represents the fact that everything that happens to us is happening for some reason, and even if we do not understand it, later we will. The main thing is to be strong and not lose faith. For the assignment I chose a thick and thick linen cloth, which I stretched on frames 90x110cm. Penetration came to the off screen to reduce the absorbency then I started from glaze layers. I chose acrylic paints for work.

Seznam příloh

Příloha 1

Návrh

Příloha 2

Návrh

Příloha 3

Návrh

Příloha 4

Návrh

Příloha 5

Návrh

Příloha 6

Návrh

Příloha 7

První obraz s názvem Podzim 2009

Příloha 8

Druhý obraz s názvem Harry

Příloha 9

Třetí obraz s názvem Ramena

Příloha 10

Čtvrtý obraz s názvem úzkost

Příloha 11

Pátý obraz s názvem Na lepší zítřky

Obrazové přílohy

